

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 151 stemmer

Den næste sag på dagsordenen var:

4) *Anden behandling af:*

Forslag til finanslov for 1980.

(Lovforslag nr. L 1. Fremsat 7/11 79. Første behandling 7/11 79. Betænkning 15/11 79).

Der var stillet 13 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene, lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Glensgård (FP):

Det var ikke alle de ord, statsministeren netop fremkom med, der var forkerte; der var nogle enkelte rigtige ord imellem. Bl. a. sagde statsministeren, at det ikke kunne nytte noget at hæve skatterne, fordi vi derved ville få en forøget arbejdsløshed. Det er jeg enig med statsministeren i, men modsætningsvis kan vi også slutte, at en nedsættelse af skatterne vil være til gavn for beskæftigelsen, og det er klart, at når vi nu skal behandle ændringsforslag til finansloven, må vi også se på skatterne under § 1.

Men hvad er det, regeringen lægger op til? Er det en nedsættelse af skatterne i Danmark? Nej, det er det ikke. Tværtimod vil regeringen forhøje skatterne i Danmark. Har regeringen nogen sparevilje? Det skulle vi jo kunne læse ud af den bunke af ændringsforslag, som regeringen har forelagt. Regeringen har ingen sparevilje. Man kan end ikke overholde den aftale, man havde med venstre, om besparelser på 2,5 mia kr. Man kan højst komme igennem med besparelser i 1980, der ligner 1,5 mia kr. Det er et brud på en forligsaftale, men det er selvfølgelig noget, venstre skal afgøre med socialdemokratiet; det kan vi andre jo ikke blande os i.

Men ved at se på nogle af de enkelte besparelsesforslag, regeringen har fremsat, kan

vi vurdere, om regeringen egentlig ønsker nogen besparelser.

Man vil f. eks. spare lidt på u-landsbistanden, siger regeringen – 100 mill. kr. – men det er jo ikke korrekt. Det, regeringen vil, er at mindske den stigningstakt, som man havde sat i gang for u-landsbistanden. I det kommende finansår vil der altså derfor også være tale om en stigning i u-landshjælpen og ikke, som regeringen hævder, om en nedsættelse.

Regeringens ændringsforslag tager ikke sigte på at genoprette konkurrenceevnen; tværtimod. Det, regeringen vil, er at forhøje omkostningsniveauet i Danmark, hvilket klart og tydeligt fremgår af de ændringsforslag, som regeringen har forelagt for folketingets finansudvalg.

Hvad er det så, regeringen vil gøre? Hvordan vil de opretholde økonomien herhjemme? Ja, man vil optage indenlandske statslån på 45 mia kr., og man vil optage udenlandske lån på 10 mia kr. Det skal dog tilføjes, at dette ønske bliver fremført for folketinget allerede i finansåret 1979. Men den politik, som regeringen har lagt op til, senest ved statsministerens tale her for et øjeblik siden, fortæller os, at ikke engang de indenlandske og udenlandske lån, som regeringen har forelagt folketinget forslag om, kommer til at slå til i det kommende finansår.

Statsministeren nævnte, at den lovpakke, som regeringen har fremsat forslag om i folketinget, skulle hjælpe på omkostningsniveauet, skulle hjælpe på betalingsbalancen. Vi har netop i dag fået et småtryk – jeg ved ikke, hvorfor regeringen kalder det et småtryk – en oversigt over den flerårige helhedsløsning. Et kig i dette småtryk fra budgetdepartementet viser os klart, at vi kan forvente et betalingsbalanceunderskud svingende mellem 12 mia kr. og 15 mia kr. de kommende tre år.

Vi tror ikke på regeringens budgetteringsforudsætninger; selv om det ulykkelige skulle ske, at regeringen fik vedtaget sin lovpakke, ville vi få et betalingsbalanceunderskud i de kommende tre år i størrelsesordenen 55 mia kr. Vi kan altså se i øjnene, at samfundet ved udgangen af 1982 skylder noget, der ligner 130 mia kr. til udlandet. Det er en uforsvarlig økonomisk politik, som regeringen lægger op til.